

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, Iaktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap melletti részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchner-né úrnál és rendelés iradáiban (az Andrassy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádós-féle házban) is átvehetőek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatali illető előfizetések, hirdetmények és felszöveglások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot korjók pönteken dölög beküldeni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi november 13-án.

47. szám.

Az ügyvédi kar tekintélye.

Az államnak hivatása, a társadalomnak pedig kötelessége megvédeni a jogot. Az egyén joga sérthetetlen, szent alaptörvénye minden művelt társadalomnak. A 19. század uralkodó eszméi közt tán az a legpregnansabb.

Azt az állami hivatást, ezt a társadalmi kötelességet megtestesíti a jogvédő kar. E karnak létjogosultságot az ad, hogy a polgár nem ismerheti a törvényeknek óriási tömegét, bár állam és társadalom kötelességeül rója föl a polgárnak, hogy a törvényeket mind, vagyis a jogot ismerje. A törvény nem tudása nem menti föl a polgárt a törvények szabta kötelességek alól: ez az a jogsabály, melynek terhét a polgár vállairól leveszi a jogvédő kar.

A hol a jog illethetetlen szentség volt: ott a jogvédők kara a társadalom legtekintélyesebb elemei közé tartozott. A mikor a jog megsértését az állam és társadalom ellen elkövetett vakmerő merényletnek tartották: akkor a jog védői féltett büszkeségei voltak a társadalomnak.

A jogélet hanyatlásának aggasztó jele hát az, mikor a jog hivatásos védői maguk is védelemre szorulnak és e védelmet keresni kénytelenek.

Bár nem aggasztó formában, de mégis mutatkoznak ilyen jelek nálunk. A jog védőinek testületei, az ügyvédi kamarák, felsőbb közhatóságra voltak kénytelenek appellálni a maguk tekintélye érdekében. Nem

mintha erkölcsi súlyuk apadt volna meg e testületek, de estek meg momentumok, a melyek szántsándékkal kisebbiteni akarták volna ezt az erkölcsi erőt.

Pedig ez vétek a társadalom és vétek a jog szentsége ellen. Mert az ügyvédi hivatás nem egyéb, mint a társadalom és jog érdekeinek megvédése. Ha ez az intézmény egyénre terjeszti ki védőszárnyait, akkor is a társadalom és jog van megvédve, mert a társadalmi érdek csak látszólag ellentétes az egyénnel, lévén a társadalom az egyének szerves összessége.

Hát mi az oka annak, hogy a jogvédelem intézménye arra szorult, hogy külső elemektől követelje tekintélyének megvédését?

Ez a probléma nem olyan egyszerű, mint első pillanatra látszanék! Hogy nem a jogvédők egyéniségében rejlik az ok, az magyarázatra sem szorul. Mert ügyvédeink összességének szellemi nivója nem hogy megapadt volna, de jelentékenyen meggyarapodott. És a mióta ügyvédeink kamarákban tömörültek, az ügyvédi kar erkölcsi értékben is növekedett, legalább igényt tarthat arra, hogy erkölcsi értékben megnövekedettnek tekintsek. Ugyanezt az igényt még jogosabbá tehetette a tanulmányi rendszer, mely kötelező tudorságot szabott elő az ügyvédeknek.

Mind ezek oly körülmények, melyek nem apadást, de gyarapodást kell vala, hogy előidézzenek a jogvédelem tekintélyében.

A tekintély-apasztó momentumok közt viszont első sorban foglal helyet az ügyvédek számának aránytalan növekedése. Azelőtt

az ügyvédség ritka kiválasztottak pályájá volt; ma bizonyos társadalmi osztályok az ügyvédséget szinte egyetlen pályájukul tekintik, a kevésbbé vagyonos középosztály ebben a pályában látja a vagyoni és társadalmi sikerek egyetlen útját s fiait ezért erre a pályára neveli. Az ügyvédek nagyobb száma pedig közkeletűbbé tette az ügyvédet. Míg azelőtt szinte közhivatalnoknak tekintették az ügyvédet, ma már közönséges foglalkozásnak tartják, mint akármelyik más foglalkozást.

Ezáltal előtérbe nyomult aztán az a felfogás is, hogy az ügyvédség nem közhivatal, de magánczél. Ettől a felfogástól épp minden alapot megtagadni nem lehet, bár így formulázva a tétel felette rideg. Az ügyvéd csakugyan magáncéljaiért küzd, mondjuk így: az ügyvédség csakugyan kenyérpálya. De azok közé a pályák közé tartozik, melyek a rajtuk lévőknél kenyéret adnak, de e mellett természetüknél fogva megkövetelik, hogy a rajtuk lévők a köz céljainak szellemében, a köz céljai révén és azok által keressék meg kenyéruket. Hisz ily módon minden honorált pályát merő magáncélnak lehetne bélyegezni, a bírót épp úgy, mint az állami és társadalmi közegek bármelyikét. Hogy az ügyvéd nem direkte alkalmazottja az államnak vagy a társadalomnak, ez még nem jelenti azt, hogy hivatása különbözik az állami közegeketől.

Az eddig felsorolt okok mind az ügyvédi karban magában rejlenek. De mi az ügyvédek sérelmeinek okát sokkal általáno-

Tárcza.

A betyár fia.

— A „Délvidék” eredeti tárczája. —

A halápi szüreten voltam s amint öregapámmal a barázdák közt sétálgattam s hallgattam a szüretelők vig danáját, a szomszédaszőlőből egy hatalmasan megtermett őszülő ember „jó napot adjon Isten!”-je vont a magára figyelmünket.

Kérdezem öregapámat, ki ez a szép szál ember? azt feleli rá:

A Szép Józsi fia! Tizenöt esztendeig ült Illaván, de azért derék, tisztességes s becsületes ember!

Nagyot néztem persze! Tizenöt esztendőn keresztül Illaván enni az államkenyerét s becsületes, derék, tisztességes embernek lenni?

Nem volt azonban időm kifejezést adni csodálkozásomnak, öregapám kezét fogott a szomszédjával, engem pedig mint unokáját mutatott be neki — hat én is kezét nyújtottam neki — bizonyos tartozkodással.

Akkor vettem észre, hogy ez az őszülő ember nem lehet még negyven éves sem.

Beszélggettünk az időjárásról, weg arról, hogy az idén megis jobb szüret lett mint tavaly, mint hogy az idén elkerülte a jég a hegyet, azután úgy odalevölög említettem, hogy milyen örömom

van nékem is, tiz esztendő óta nem voltam szüreten s most is csak a fővárosi kolerának köszönhetem, hogy itt vagyok.

— En se voltam tizenöt évig szüreten a múlt év előtt, Illaván nem szoktak szüretet tartani! — szölt a szomszéd.

— Hát csakugyan volt maga Illaván? — kérdém.

— Voltam bizony uram! Még most is ott kellene a törvény szerint lennem, de hát a király Ó felsége elengedett öt esztendő, az isten aldj meg érte! Majd valamelyik este, gesztenyesítés mellett elbeszélem a tekintetes urnak a történetemet, talán azután nem olyan kelleetlenül fog velem kezelt! Ne tagadja kérem észrevettem! No az Isten aldj meg őket!

Még aznap este mondtam öregapámnak, hívassa át a szomszédot, kíváncsi voltam az elbeszélésére. A posta azonban már utban találta, egy kotény gesztenyét hozott.

A bogrács a tuz fölött lógott, gulyáshust főztünk; megmetéltük a gesztenyét s beledobtuk a parazsba, miközben a szomszéd elkezdett beszélni.

— Egy kicsit messzire kell kezdenem a historiámat, de azért majd eljutunk a végére is. Hallottam az öregúrtól hogy tekintetes ur újságba is szokott mindenféle történeteket írni, hat ezért mondom én is el, hogy ha akarja, tessék majd ezt is beletenni az újságba.

Tetszik tudni, az én apám a Babosban volt

juhászlegény, itt a Bakonyban s hogyan, hogyan sem, mint aféle 22 éves legény beleszeretett a gazdának a leányába — az én édesanyámba!

Mind a ketten szerették egymást, szép egy pár lehetett volna belőlük, hanem a gazda nem akart semmit sem tudni erről, mert hát az én apámnak nem volt egyebe, mint a mi rajta volt, a gazda pedig jómódu ember volt.

Azt mondta az apámnak, ha szerez egy pár száz forintot, hát akkor Isten neki: oda adja neki a lányát!

Hát azután az én apám, hogy pénzre tegyen szert, beallt járkélónak! Azt mondják, nagyobb volt az apám mint én és olyan erős, hogy le tudott ütni egy bikát is, s hozza még szép ember is volt, párját kellett keresni, hát azután így esett meg, hogy egy félesztendő mulva valóságos réme lett a városoknak meg az uraságoknak a Szép Józsi, a hogyan a apámat elnevezék.

Tetszik tudni 59-ben volt ez, a mikor ki volt adva a statárium!

Az apám titokban többször találkozott a gazda leányával, nemsokára azután rájöttek, hogy a gazda szép leánya anya lett.

Kétszáz pengő volt a megye által kitzuve az édes apam fejére, s mikor megtudta ezt a gazda, gondolta, megboszulja magát, amiért csuffá tette a leányát, pedig hát jó lábón állt az apámmal!

Egyszer az erdőben összejött az apám a

sabb kuffókben merjük keresni. Azt hisszük, hogy az ügyvédek tekintélye csorbulásának főforrása az, hogy a jogvédelem intézménye. súlyos teherként nehezedik azokra, kiknek tendenciája, hogy az egyéni jogok erejét mennél jobban gyöngítsék. Ez a tendencia, sajnos, általános jelenség nálunk is, másutt is. Mintha az egyéni jogok uralma elvesztette volna ideális becsét és csak terheit éreznék az állam és társadalom egyes rétegei és szervei. Ebben az újabb szociális eszméknek is van része, melyek kiváltkép nálunk ismét az állami onnipotencia serpenyőjét teszi a nyomósabbá. De káromlás volna azt állítani, hogy a modern társadalmi eszmék az egyéntől meg akarnák fosztani azt a jogot, hogy jogát megvédhesse.

Jól esnék hinni, hogy csak muló tendencia, mely a jogerejét megbénítja, a jog eleven testét megszibbasztani akarja. De bár ezt a jóleső hitet teljes bizodalommal nem tudjuk vallani, abban merünk hinni, hogy a társadalom és közhatalom a jog védőit minden sértés ellen meg fogják óvni. Mert épp mikor a jog eszméje fölött veszedelmes fellegek tornyosulnak, épp akkor van legnagyobb szükség arra, hogy ez eszme harcossainak gárdája mennél erősebb, mennél szilárdabb legyen.

A jogvédők karának nincs tehát mit félnie. Cicerót száműzhatték, Berryert káromolhatták, Laborit hazaárulónak bélyegezhették: azért a jog védelme magasztos hivatás maradt évezredek át s marad mindenha, míg jog lesz. Ez a hit táplálhatja a jogvédők önrizetét, melyet profán szellemek sok esetben megtörni próbálnak.

Dr. Sz. E.

NAPI HIREK.

Tanítóválasztás. A községi elemi fiú népiskolánál üresedésben lévő segédtanítói állomásra az iskolaszék múlt csütörtökön tartott ülésében Hubovszky Károly dolováci tanítót választotta meg 16 szavazattal.

Műkedvelői előadás. A helybeli műkedvelők társulata hosszabb szünetelés után ismét a nyilvánosság elé lépett s a múlt vasárnap Blumenthal „Grossstadtluft“ című mulattató művét hozta színre. Az előadás teljesen kielégítette a szép számmal megjelent közönséget, látszott

gazdával s a tűz mellett elkezdtek iddogálni, amint azt minden héten megszokták tenni. Két pajtasa volt az apámnak, azok hamarosan berugtak s elaludtak, de az én apám jól bírta a bort, pedig ugyancsak kinalgatta ám a gazda, mi közben egyre biztatta, ne busuljon, odaadja neki a lányát — most már ugyis mindegy, ha megcsélt a baj, — csak hát tünjön el az édesapám valamerre, ahol nem ismerik, most már van pénz s meghuzhatják valami zúgban magukat.

Persze nagyokat ittak erre s azt sem bánta az apám, mikor azt mondta neki a gazda.

— Na Józsi! hát lehetek-e erre egy viktóriát? Még az apám adta oda neki a puskáját s a gazda kilötte erre mind a két csövet!

Ez volt a jeladás!

Alig lötte ki a sötét éjbe a gazda a puskát, a bokrok közül előrohantak a zsandárok s neki estek az apámnak.

Hanem hát az apám erős ember volt, nem egy könnyen tudtak vele elbánni, úgy szórta le magáról a zsandárokat, mint a bika a kutyákat mikor megtamadják.

Felkapott egy égő fadarabot, azt úgy vágta a gazdához, a ki szinte ráment, hogy az egész arczát leégte a tűz s majd hogy megvakult, de hát végre is a tiz zsandár legyőzte, egy pangánét keresztül is ment a combján, a karját keresztül szurták — végre sikerült megláncolni. A másik két pajtása közül az egyik elfutott, de a másik ott maradt.

Két hét múlva felakasztották az apámat, meg azt a másikat Zala-Egerszegen, a gazda megkapta a kétszáz forintot, alig három hónap múlva pedig megszülettem én!

Körülbelül négy esztendő lehettem, mikor az anyám férjhez ment egy jóra való molnár emberhez, aki megbecsülte szegényt, de mindig

hogy műkedvelőink szorgalmasan tattották a próbákat, szerepeiket jól betanulták, a rendezésre nagy figyelmet fordítottak és is teljesen összevágó előadást is produkáltak. Közreműködtek: Dajkovitsné, Muresianné úrnők, Neukomm Kamilla, Seidl C. kisasszonyok, továbbá Ulmann J. Roth R. Muresian D. Dajkovits I. Bernatsky A. Gettmann R. és Fuchs Gusztáv. Mint halljuk, a társulat a nagyszabeni német műzsa eltávozásá után magyar műkedvelői előadást is fog rendezni. Dicséret és elismerés e szép elhatározásért.

A helybeli gör. kol. szerb hitközség választmánya a múlt vasárnap közgyűlést tartott az egyház és iskola költségvetése ügyében. A gyűlésen azonban annyira összekaptak a mérsekeltek és radikális irányzatú választmányi tagok, hogy majd szinte ököre mentek, rettenetes tármát csaptak úgy, hogy Gren csarszki elnök kénytelen volt a közgyűlést feloszlatni. Ennek a veszekedésnek a lelkészek és tanítók isszák meg az árát, kik nem kapnak fizetést.

A lugosi színügygyámmlió egyesület a múlt napokban közgyűlést tartott, mely alkalommal a színiévad ügye is szóba került. Színiszövetkezetünk igazgatójának Bokody Antalnak társulata áll: 18 férfi, 15 nő és zenekara 10 személyből. Összes személyzete 50. A színügygyámmlió egyesület határozott feleletet nem adott neki, mert társulatából, melyet bemutatott, alig ismer valakit; ezért a probaelőadástól tette függővé a szerződés véglegesítése. Ezekről eltekintve különben, mint halljuk a társulat személyei között több a kiváló tehetség s bizonyára az összhang is meg lesz játékokban, mert eleget játszanak előre. Kívánatos azonban, hogy fiatal dramai primadonna is legyen, a mi jelenleg nincs, mert a közönségnek ez is egy nagyobb vonzó ereje. Bokody a színiévadot Lugoson decemberben és januárban fogja meg tartani, s azután a többi városokban.

Építészeti bizottsági ülés volt e hó 10-én a városi mérnöki hivatalban melyen a tervezetben bemutatott sertés-vágóhid építését ismét elődák, pedig ugyan ideje volna már, hogy a sertéshúst is tisztán kezelve bocsássák a piacra. Ezen építkezés által nem csak terheket nem venne magára a város, hanem ellenkezőleg jövedelmi forrasra tenne szert — ép úgy mint Arad, hol maguk a hentesek örülnek legjobban a sertés-vágóhidnak, de hát úgy látszik a verseczük még zöldek ehhez. A méntelep laktanya mögötti kavics lerakódó helyért 30 frt bért követel a bizottság Wettel Józseftől. Az Urbány utca kövezésénél a folyoka mélysége nem tetszett Mihailovics Józsefnek a közgyűlésen s az építészeti bizottságnak kellett volna azt felülvizsgálni. Csakhogy a csatornázási és vele kapcsolatos kövezési munkálatok végrehajtására a hivatalos engedély még nem érkezett le a Ministeriumtól s a vállalkozó

bús volt, az apjával alig beszélt egy esztendőben egyszer egy-két szót, pedig a szomszéd faluban lakott, gyulolte az apját, az én öregapámat, mert tudta, hogy ő miatta akasztották fel az apámat.

A mostoha apám soha nem vetett egyikünk szemére sem egy szót sem, nagyon szeretett mindkettőnk, csak azért busult mindig, hogy ő tőle nem lett az anyámnak gyereke.

Tizenhét éves koromban azután meghalt a mostoha apám is, — az isten nyugosztalja meg! — s reánk hagyta mindenét, én lettem a molnár.

Az anyam többször elmondta az apám halálát, úgy ahogy tudta, egyszer azután a jó isten tudja hogyan, odavetődött a malunkba az az ember, aki az apám pajtasa volt s megugrott a csendőrök elöl s jóra való ember lett belőle.

Ez ráismert én bennem apám formájára s elmondta részletesebben, hogyan fogták el az apámat s milyen gazember volt az én öregapám, mert habár részeg volt s aludt, de félfüllel mégis hallott mindent.

Az isten akarta-e, vagy az ördög, az nap örleteni jött a malomba öregapám! Mikor meglettam, eléje futottam s kilöktem a malomból! Ő erre az ostorával a szemem közé vágott s azt kiáltotta:

Az apádat felakasztattam te fattyu, nem bannám egy cseppet sem, ha a te nyakadat meg kitekertem volna az anyáddal együtt, mikor megszült! De még elérheted! Erre én felkaptam egy ott heverő baltát, s ketté hasítottam az apám gyilkosának, a saját öregapámnak a fejét! —

Kezébe hajtotta az elbeszélő a fejét s egy könyccseppet törölt ki a szeméből. Azután ismét folytatta:

— Az anyám tanuja volt ennek a mészársáknak a konyhaajtóból, elajult szegény mikor

magyar asfalt részvénytársaság n jóváhagyás reményében saját felelősségére hajtotta a nyár folyamán végre általános megelegetésre a munkálatokat. Addig tehát míg a Minister jóváhagyása le nem érkezik a munkálat sem lesz felülvizsgálható. A Ferenz-József térnek 15 méter széles szegélyben való aszfaltozása ott, ahol a vásáros sátrak szoktak állni — jobb időkre halasztott. A közutakra szállított fedanyag átvételénél pedig a kiküldött városatyák nagyobb ellenőrzés gyakorlására lettek felszólítva, végül pedig elhatározottak, miszerint a város részére szükséges épület faanyag szállítására árlejtés irassék ki.

A városi birtok nagyságát megállapító bizottság november 11-én tartott gyűlésén kisélt, hogy a városi vagyon leltarban nem is 900, hanem 1011 és fél hold földdel volt eddig több kimutatva, mint tényleg a kataszter szerint létezik. Ezen egész kis uradalmat kitevő hiba onnét eredt, hogy egyes birtokok kétszer is szerepelnek a nyilvántartásban. Most azután nincs egyéb hátra mint teljesen új vagyonleltart készíteni, a régieket meg sutba dobni. A hibák a régmúlt időkből származnak még — ugyan nincs-e valahol erre a holdban létező ezer holdas dominiumra valami kölcsön betáblazva? Ördög adta kataszter, ez ugyan befűtyült a vagyonleltári kimutatásnak.

Játékból halál. Krajancsu Todor marokveczi 29 éves kiszolgált katona, munka után pihenés közben környezetének azt produkálta, hogy a katona mint kezeli a fegyverét. Egy föltöltött puskát a kezében s vezényelt „Tüzelnél készen!” E pillanatban eldőrdült a puskát s a 17 éves Adám Mihály haldyott össze. 68 drb. sörét furódott a mellébe, szívéből 7 drb. sörétet vettek ki a bonezoló orvosok.

Német műzsa. A nagyszabeni német színtársulat a (igazgató Galtz) múlt kedden kezdte meg előadásait városunkban. Az előadásokat felváltva rendezik itt és Fehértemplomban. Ez az újítás életrevalónak látszik, így egy hétre nem esik több mint 3-4 előadás.

Aki jó földet akar bérelni a „Dragasicza“ dűlőben, fo daljon felvilágosításokért Gyorit. Milutin járásbírói irnokhoz.

Váltohamisító szolga. Petrov Péter szolga beakarta csapni a polg. takarékpénztárt Valtót alított ki Torbarov Aron és Isakov S. hamisított jótállásával. A turpisság azonban kisélt az úgy a kir. járásbírói ságnál van.

Páros viaskodások. Mint halljuk Róth László fehértemplomi kir. törvényszéki bíró kard párbajt vívott Fábry Géza verseczi szolgabíróval, utóbbi fején és karján sebesült meg. Buo ez B. magy. kir. honvédelmadnagynak Bernatsky Alfréd verseczi városi tisztviselővel volt páros viaskodása. Mindkét fél megsebesült, de nagyon jelentéktelenül.

latta, hogy a fia meggyilkolta az apját, úgy szedtem föl s úgy kellett felmosdatnom.

Nem tett egy szemrehányó hangot sem mikor magához tért, meglelt megcsókolt, s azután azt mondta: — Eredj fiam! jelentsd föl magadat a bírónál!

Elmentem a bíróhoz, elmondtam neki a dolgot, amint a dolog volt, megkértem, hogy viselje gondját az anyámnak, masnap azután elkisértek s rövidesen elítéltek gyilkosság és szándékos emkerelés miatt: husz esztendő fegyházra!

Jó viseltem magamat Illavan s tizenöt év letelte után haza bocsátottak, de félig megöszültem, pedig csak 35 éves vagyok!

Szegény, jó anyám kihuzta a tizenöt évet, gazdálkodott s busult a fiáért, mikor azután haza jöttem egy fel év múlva meghalt!

Azóta azután csak élek, a malmot eladta még az anyam, van egy kis szőlőm, szántóföldem s pénzem is.

Még Illaváról is hoztam magammal egy pár száz forintot, hol a szabadságot tauultam s annak is hasznát veszem!

Meg nem nőszülök soha sem, hadd vessen ki a fajom! Senkinek nem vétek, azelőtt sem bántottam senkit sem, akin pedig tudok, segíték, így azután majd csak elmulik az élet! — fejezte be beszédjét a volt rab, s egész nyugodtan karpargatta ki a parázsból a gesztenyét.

— S nem bánta meg soha sem a tettét? . . .

kérdém tőle. — Nem tehetek úram róla, ha megver is az isten, de én azzal a tettemmel tartoztam az apámnak és anyámnak, s én úgy hiszem más sem tett volna különben az én helyemben!

S én nem resteltem másodszer a kezemet nyujtani, ennek az embernek!

Szalay Lajos.

Nagy szabású újítások. Mint előrelátható volt, Förster Nándor miniszeri tanácsos, mint az osztr. magy. államvasut-társaság uradalmainak vezérigazgatója, ezen új állásában a társaság gyárjainak fényes jövőt tár fel. Az új vezérigazgató vasakarattal van azon, hogy a munkaprogramjába fölvevett újításokat megvalósítsa. Így pld. a mezőgazdasági gépgyár Roman-Bogásban már a jövő tavasszal megkezdí működését, Resiczán szorgalmasan dolgoznak a sinhengerlő-műhely kibővítésén, továbbá az oraviczai és csiklovai telepeket a követelményeknek megfelelően nagyobbítják. Resiczán nemsokára felállítják a csavar- és szeggyárat, miáltal e cikkeknek külföldről való beszerzése szükségtelessé válik. Különösen fontos kulturális akciónak kell tekintenünk a vezérigazgató telepítési tervét. E szerint a Füzes és Bogsan községek közti területen telepés-község létesítenék százötven székely családdal.

Művészet Pancsován. A pancsovai református egyház felségélyezésére vasárnap rendezett művészet fényesen sikerült. A fővárosból lerandult művészeket, a kik ingyen működtek közre a jótékony cél érdekében nagy közönség fogadta a pályaudvaron. Két üdvözlő beszéd is volt. Az egyiket a főszolgabíró neje, a másikat a református egyház lelkesze mondta. Polonyi Elemér szíves szavakban mondott köszönetet a pancsoviaiak szeretetreméltóságáért. A jó ügy érdekében, a magyarság, a magyarosadás kedvéért jött a művésztársaság. Az est tiszta jövedelme 200 frt volt. A program első száma Polonyi Elemér volt. Schumann Karneválját játszotta fényes technikával és nagy hatással. Utána Jászai Mari asszony következett. Frenetikns tapsvihar fogadta. Perczekbe telt, a míg szóhoz juthatott. Költeményeket szavalt az ő bevezetett művészetével. Rengeg taps, ünnepelés volt a jutalma. Végül Zilahiné Singhoffer Vilma asszony énekelt a Tanhäuser-áriát. A közönség ünnepelte őt is és meg nem szűnt a taps, míg a kedves művésznő még néhány dallal meg nem toldotta a műsort. Koncert után vacsora volt, a vacsorán sok meleg köszöntő és az elutazáskor szíves búcsúvétel.

Verseczi sajtópöre Temesvárott. Vezenkovits Lázár, gör. kel. tanítónak, a „Budunyszti“ szerkesztőjének a megszűnt „Vrsaczi Glasznik“ elleni sajtó pörét a múlt Csotörtökön tárgyalta le Malý Istv. kur. bíró törvsz. elnök vezetése mellett a temesvári esküdtszék. Vezenkovits Lázár vadló dr. Dajkovits Istvan verseczi ügyvéddel jelenik meg. Vádlottak. Rajkovits Miklós és Zlatanovits Milutin, védőügyvéd nélkül. Az esküdtek meghitelesítése után felolvastatik a vádlevél és a két inkriminált cikk. A vádlevél, miután felsorolja a sértő kitételeket, melyektől csak úgy hemzseg a két cikk, a becsületsértés és ragalmazás vétségében kéri elmarasztalni Rajkovitsot és Zlatanovitsot. A két inkriminált cikk kerül ezután hiteles magyar fordításban felolvasásra. Mindkettő a „Vrsaczi Glasznik“ f. évi április 14-iki számában jelent meg. Az elsőnek „Kí ez?“ a címe és a lap vezérhelyen festi le Vezenkovicsot, mint a hogy szokás azokat körülírni, a kiket képes lapokban köröznek. Szubvencionált nemzeti áruló, kőteltánczos, erkölcsi halott stb. a legenyhébb kitételek. A második, rövidebb cikk ezzel a címmel akart szenzációt kelteni: „Meg akarják a serbeket nyuzni?“ És keltett is föltűnést, de csak sértő, rágalmozó hangjával mely az első cikk tónusában van tartva. A törvényszék elsőnek a két cikk szerzőjét óhajtott megállapítani, a mi azonban nem ment olyan könnyen. Rajkovits Miklós 52 éves serb, nőtlen, a „Vrsaczi Glasznik“ volt szerkesztője, előadja, hogy nem ő a cikkek szerzője. Elnök kérdésére előadja, hogy ő vagyontalan magánzó, kit az anyja tart el (Derülség), hogy ő tulajdonképpen nem is tud „csak úgy...“ lapot szerkeszteni. Dajkovits dr.: A fehértemplomi bíróságnál folyik ellene egy sajtórendőri kihágás. Ott bevalota a kihallgatáskor, hogy ő a cikk szerzője. — „Bevallottam, miután nálam nem volt a kézirat.“ Elnök: „Tudta ön, hogy a cikkek sértők?“ — „Tudtam, de mert Zlatanovits neve alatta volt, hát nem engem terhelt a felelősség. Később azután Zlatanovits kitorülte a nevét. A kézirat egyébként, nem tudom hogyan, elveszett.“ Zlatanovits Milutin 25 éves, nőtlen, verseczi ügyvédi írnok. Azzal kezdi meséjét: Kérem én mindent tagadok. Elnök: Maga írta az inkriminált cikkeket? — „Csak leírtam. Szegény ember vagyok és pénzért mindent leírok. A „Kí az?“ cikket a korcsmában írtam le. Kaptam érte 2 frtot. Ha a törvényszék akarja, én harmincz krajczárért leírok neki is akarmit.“ (Derülség). Elnök (Rajkovitshoz): Hallotta ké-

rem, hogy Zlatanovits tagadja, mintha ő írta volna? — „Pedig ő írta. Még élénken emlékszem: Két oldalra volt írva s előbb egy más lapnak szánta De, mert nem vették föl s mert azt állította, hogy olyan furfanggal van meg szerkesztve, hogy nem lehet senkire határozottan ráismerni, kiadta.“ Zlatanovits: „Tagadom ezt, Én csupán fizikai és nem szellemi munkát végeztem, mert nem is tudok ilyent írni.“ Dajkovits dr.: Palfy főispán ellen egy nyílt levél jelent meg, ennek is ő a szerzője. — „Tagadom kérem Különbben a nekem imputált cikk „Argus“ álnév alatt jelent meg, ez pedig nem az én nevem.“ A tanukihallgatás következett azután. Elnöknek Velits Antal nyomdász került kihallgatásra, a ki a lapot nyomta. Azt állítja hit alatt, hogy Zlatanovits ő előtte írta a cikket. Máskor is hozott a főispán és a püspök ellen cikkeket. Zlatanovits: Szembe mondja, hogy hazudik! (Mozgás.) Ivackovits Sándor 21 éves, technikus, azt vallja, hogy a cikkeknek azelőtt egy évvel a „Szrpsztvo“-ban kellett volna napvilágot látnia, de ott nem vették föl. Azután átdolgozta Zlatanovits s a cikk megjelenése előtt néhány nappal már mesélte, hogy tőle (Zlatanovitstól) fog egy borsoz cikk megjelenni Elnök: Mit szól ehhez Zlatanovits? — Kérem, ezek összebeszéltek ellenem! (Derülség). Gerdicz Miklós verseczi m. kir. adóhivatali ellenőrszintén olvasta a cikket. Ráismert mindjárt, hogy kire vonatkozik. Dajkovits dr.: Tudja, hogy ki írta? — Csak hallottam, hogy Zlatanovits, mert városszerzte így mondta Grentsa r'sky Koszta 60 éves, verseczi kereskedő nem tudja, hogy ki írta azokat a cikket, de azt tudta azonnal, hogy kire vonatkoznak. Magánvadás ügyvédje aztán két bizonylatot tesz a törvényszék asztalára. Az egyik a verseczi kaszinótól, a másik a verseczi serb egyháztól, mely kifogástalannak, feddhetlennek mondja Vezenkovitsot. Miután vadlottak belegegyeznek felolvasásába, a bizonylatok felolvastattak. Ezután Dajkovits dr. fejtegeti a mai hirlapiródlom magas nivóját. Minél műveltebbek és hivattottabbak a lap vezetői, annál előbb érik el a kitűzött nemes célt, melyért küzdenek. Nem így all azonban a két vadlottal. Két kenyérenküli tudatlan alak — úgy mond — csak bosszuálló, brutális tud lenni, a mint azt az inkriminált cikkük is bizonyítja Rágalom, rágalmat éri és minden alap nélkül. Verseczen egyébként az a rozsvivat járja, hogy mindenkit, a ki nem meri magát határozottan serb tulzó pártinak mondani, kegyetlenül lepiszkolnak. Szerintem, lehet valaki jó serb és egyaránt jó magyar hazafi is. (Tetszés). Azután felsorolja a cikkek sértő kitételeit, melyek határozottan rágalmozást és becsületsértést involválnak. Azzal vadolják Vezenkovicsot, hogy a képviselőválasztaskor megvesztegettek. Hazug szó az. Eppen olyan hazug és gyáva, mint a hogy becsületes cikkeket mernek ezek az urak írni és azután a felelősséget nem vállalják el érte Kéri mindkét vadlott elítéltetését. Rajkovits serb nyelven próbálkozik menteni magát. Csak azt nem érti, hogy miért hurcolták őt a vádlottok padjára, a mikor a „Szrpsztvo“ már egyebet írt Vezenkovitsról s mégsem kereste becsületét. A cikkekkel ő nem írta, azért kéri felmentését. Zlatanovits Milutin másodreneü vadlott azzal kezdi védelmét, hogy ismét mindent tagad. Szegény ember s azért volt kénytelen kispénzért másolni. A tekintetes törvényszéknek is másolnék akár harmincz krajczárért évenként. (Derülség) Kéri felmentését. A törvényszék erre Rajkovitsot kétféle becsületsértés miatt egy havi fogházra és 100 frt. pénzbüntetésre és Zlatanovitsot egy rendbeli rágalmozásért és két rendbeli becsületsértésért két havi fogházra és 150 frt. pénzbüntetésre ítélte és mindkettőt 92 frt. költség és 125 frt. ügyvédi díj egyetemleges megfizetésében elmarasztalta. A ítéletet magánvadás saját költségén bármely lapban közzéteheti. Rajkovits, miután kezeseit bejelentette, szabadlábra helyeztetett, Zlatanovitsot azonban kezese hiánya miatt azonnal letartoztatta a törvényszék. A két vadlott az ítélet ellen semmiségi panaszt jelentett be mire a tárgyalás déli 12 órakor véget ért. D. K.

Brázay Kálmán sósorszesze a legjobb házi-szer csúz, rheuma, fog-, fej-, és szemfajás ellen, melyet leghathatósabban bizonyít Kossuth Lajos nagy hazánkfiának Brázay Kálmánhoz intézett, 1877. nov. 30. Collegno al Baracconban kelt levele, melyben többek között ezekt mondja: „Egy időben látasom úgy annyira megzavarodott volt, hogy szemorvoshoz voltam kénytelen folyamodni; az glaucomát emlegetett s operatio szükségéről beszélt. Nem fogadtam el tanácsát: hanem kísérletet tettem az ön sósorszeszével

s a sikar minden várakozásomat felülmutta. A korom-golyó-forma árnyak, melyek olyan sürűen jártak fel és alá a szemem előtt, hogy olvasnom teljesen lehetetlenség volt, mindjárt pár napi használat után ritkulni kezettek s folytatott használat mellett teljesen elmaradtak, úgy hogy most tisztan látok; sőt szemem annyira megerősödtek, hogy jó világítás mellett szükségéből még szemüveg nélkül is olvashatok, daczára annak, hogy szememet éppen nem kímélem; telescoziens és görcsöoi vizsgálatokkal bibáldóm s 76 évem daczára nem tubok azon roz szokásomról lmondani, hogy gyertyavilág mellett olvasgassak éjjelig is rendezen. — Ha érzem, hogy szemem fáradni kezdenek, jól megmosom a szespara jól a szemembe jusson és minden rendben van. Ez csakugyan megcsülhetetlen eredmény“ stb. stb.

Irodalom.

Tisztviselők érdeke ezimel rendkívül fontos és érdekes rovatot nyitott újabbán a „Magyar Hirlap“. Az új rovat mindent fölöl, ami az ország nagy és intelligens tisztviselőkarának a javára szolgálhat. S ámbár a Magyar Hirlap eddig is állandóan adott bőséges tért minden olyan közleménynek, amely a tisztviselők helyzetének nagyon is megérdemelt javítását előzolta: most, ebben az új formában még többet tesz és tehet a Magyar Hirlap a tisztviselőkért, mint amennyit tett eddig. A köz- és magántisztviselők jogainak a képviselőjeként fog ugyanis szerepelni a Magyar Hirlap ebben az új rovatában, s a sikerre annál nagyobb a kilátás, mert minden párttól és csoporttól teljesen függetlenül, csupán a kitűzött cél által befolyásolva, veszi pártfogásába az ország minden tisztviselőjének az ügyét. Magától értetik, hogy mindent a jog és az igazságosság határai közt éri el, tekintettel lévén arra, hogy a tisztviselők főnökeinek is vannak jogaik. Szívesen vez tehát a Magyar Hirlap minden felszólalást, kérést, figyelmeztetést, amely a tisztviselők sorsát érinti. Ami sérelem esik valahol, azt feltárja s orvosolni igyekszik. Ha valamely közlemény nyel és értesítés l előmondhatja a tisztviselők érdekeit: ennek a Magyar Hirlap ezentul az új rovatban különös előékenységgel ad tért. Ez a rovata a Magyar Hirlapnak tehát a polgárság legnagyobb részét élén fogja érdekelni. — Előfizetési ára: egy hónapra 1 frt. 20 kr.; negyedévre 3 frt 50 kr. — Megrendelhető a kiadóhivatalnál, Budapest, V. Honvéd-utca 4.

Szerkesztői levelezés.

A Szrpsztvo. nagyon téved mikor azt írja, hogy a »Délvidék«-nek a serb testvérpolgártármegrontására vonatkozó titkos tervei volnának avagy lettek volna valaha. Ilyeneket tehát — hiába állítja — nem deríthetett fel és nem is fog fel deríteni soha. Mi örülnék annak legjobban, ha a nagyon kívánatos egyetértés és bekeség ismét ottfont találna e város különböző anyanyelvű polgárainak körében, ha nem lenne annyira széttagolt ez a mi társadalmunk.

Többeknek. A tanügy nagy kárára szolgál az, ha olyan természetű ügyek a nyilvánosság előtt a »nép« előtt is »palam et publice« tárgyalatnak, és a személyeskedést is belerántják a dologba. Mi mindig örizzük ilyen dolgoktól. Lapunk előző számában nem is irtunk róla. Két szó: »Keserü igazság« még is előfordult referádánkban. Ezért a két szóért sovinsztának neveztek lapunkat és ez igen jellemző bizonyos egyének gondolkodására és érzületére nézve Sz—i professor nem nevezett meg felolvasásában egyetlen népiskolát sem. Ez évben tizen-nyolcz, más években talán több elemi iskola szolgáltatja azon növendékeit, a kikről beszélt. Az pedig megdönthetetlen »keserü igazság«, hogy különösen itt, a mi különféle nemzetiségek által lakott délvidékünkön sok oly tanuló kerül a középiskolák első osztályaiba, kik értelmesen olvasni, másolni és írni sem tudnak. Azt minden tanférfiu tudja és vallja. »A kinek nem inge, ne vegye magára!

Nyiltér.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt. 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyaráimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint tllkvi hatóság közhírré teszi, hogy Osztoics Iván verseczi ügyvéd által képviselt Seheravicz Antal dettai lakos javára Menyhárdt Teréz újból férj. Domonkos Teréz dettai lakos elleni végrehajtási ügyben 93 frt. 22 kr. tőke, ennek 1896 évi augusztus hó 26 tól járó 6% kamatja 30 frt. és 65 kr. költség kioldítása végett az árverést az 1881 évi LX. t.-ezikk 156 §-a alkalmazásával a dézsánfalvi 453 számú tjkvben irt s Menyhárdt újból férj. Domonkos Teréz nevén álló A. I. (140—141) hr. és 76 öi. számú beltelkes ház, továbbá az 1239. hr. számú ingatlan egészben (1881 LX. t.-ez. 156 §. alapján) 458 frtban megállapított kikiáltási árban 1899. évi január hó 28-ik napján délután 3 órakor Dézsánfalván a közsegi elöljárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérlet senki sem teeme, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatul fog.

2. Árverezni kívánok bánatpénzüll tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 45 frt. 80 krt. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881 nov. 1-én 3333 sz. a. kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. bíróság telekkönyvi irodájában és közsegi elöljáróságnál megtekinthetők.

A kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.

Verseczen, 1898. évi október hó 12-ik napján.

Truczka, kir. aljbíró.

Hirdetés.

Ezennel közhírré tétetik, hogy mindazok, a kik az 1899. évi ujonczállításra mint 1. 2. 3-ik korosztálybeliek vannak felhiva, vagyis a kik az 1878. 1877. és 1876-ik években születtek kötelezve vannak a városi katonai ügyosztálynál az összeírasi jegyzékbe leendő felvétel végett a nélkül, hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várnának és tekintet nélkül arra, vajjon ugyanazon közsegi illetőségük-e vagy sem, legkésőbb november hó végéig személyesen megjelenni, vagy írásban jelentkezni, mert ellen esetben a mulasztás hátrányos következményeit a védtörvény 35 §-a szerint, maguknak tulajdoníthatják.

Verseczen, 1898. évi október hó 11-én.

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

Mariazelli Gyomorcsseppek

nagyszerűen működik a Gyomor minden betegségénél egy régi, kipróbált nélkülözhetetlen házi és népgyógyszer

az étvágytalanság, gyomorgyengeség, nehéz lélegzetvétel, savanyu büfögés, kolika, gyomorégés, tulságos nyálkaelválasztás, sárgaság, undorhánzás, görcsök és szomlás ellen.

Főfájásnál, a gyomor megterhelésénél (étellel, itallal) gilisza és májbetegségnél kipróbált gyógyszer. Ezen fenntebbi betegségeknel a Mariazelli cseppeket évek óta sikerrrel használják, melyről sok száz bizonyítvány kezeskedik. Egy üveg ára használati utasítással 40 kr. Duplaüveg, 70 kr. központi raktár

Brady Károly, gyógyszerész a Magyar Királyhoz Wien, I. Fleischmarkt 1.

Kapható minden gyógyszerárban.

Fő raktár: Török József, gyógyszerárban Budapest, VI. Királyutca 12 sz.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tagzsaggatásnál és meghüleknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégyegyzés nélkül nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.



Védjegy 19. és 20. sz.

Kapható Verseczen: Hack Robert, Unger J., Hofmann testv., Reinfeld S., Heber Jakob, Weifert Guszt.

Az általánosan ismert, jó hírnóvnek örvendő s többoldalulag kitüntetett sósborszesz-készítményem kelendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomatan saját házam küladó alakját veszem fel, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

Általánosan elismert kitünő háziszser, különösen a bedörzsölés kenőgyuró-gyógymódnál (massage) igen jó hatású. Ajánlható egyszersmind fogtisztító szerül is, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, ugyszintén fejmosásra is, a hajdegek erősítésére, a fejkorpa képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Egy nagy üveg ára 90, egy kis üveg ára 45 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN

Budapesten, IV., Muzeum-körút 23. sz.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztályorsjáték nem sokára ismét megkezdődik és újból

100,000 sorsjegyre, újból **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	1. osztályu eredeti sorsjegyet	frt	6.—
egy fél	" " " " " "	"	3.—
egy negyed	" " " " " "	"	1.50
egy nyolcad	" " " " " "	"	—75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. évi november hó 17-ig

a húzás napjáig hozzánk beküldeni.

Török A. és TSA

a m. kir. szab. osztályorsjáték

főelárusító

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

Rendelőlevél levágandó

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre vezettelt együtt küldeni.

1. osztályu magy. kir. szab. osztályorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos ter-

Az összeget

frt. { utánvételezni kérem postautalványnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos czim.

Melléklet a „Délvidék“ november hó 13-án megjelent 47-ik számához.

Hirdetmény.

(Chamotte) Majolika cserépkályhák és takaréktűzhelyek (a legjobb tűzálló agyagból, készítését, szállítását, felrakását, használatának javítását, tisztítását, saját felelőségem mellett elvállalok. Ugyazint mindenféle agyag munkák kert edények, ágy szegélyek, vázák stb. stb. a legjutányosabban elkészítenek.

Nagyváthy Vilmos,
Majolikakályhás. Erzsébet tér 9. Versecz.

10849. sz. — 1898.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál egy újonnan szervezett, évi 1000 frt. fizetéssel és 240 frt. lakpénzzel javadalmazott árvaszéki jegyzői állás, továbbá évi 800 frt. fizetéssel és 180 frt. lakpénzzel javadalmazott számtisztai állás választás útján betöltendő.

Az árvaszéki jegyzőnek árvaszéki ülnöki minősítéssel, a számtisztnek pedig számvevői minősítéssel kell bírnia.

Mindkét állás 1899. évi január hó 1-én lesz elfoglalandó.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy a 1883. évi I. t. cikkben körülírt minősítést, továbbá eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb f. évi december hó 1-éig Pálffy Elemér főispán úr Ó Meltóságához benyújtsák.

Versecz város tanácsának 1898. évi november hó 5-én tartott üléséből.

Seemayer,
kir. tanácsos, polgármest.

6838. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Petrika Lázár kis-zsámi lakos elleni végrehajtási ügyben 125 frt. 71 kr. tőke, ennek és pedig 114 frt. 70 kr. 1897 évi október hó 4-től járó 6% kamata, 10 frt. 90 kr. költség továbbá esatlakozást nyert Boronka István kis-zsámi lakos javára 60 frt. tőke ennek 1897 évi augusztus hó 3-tól járó 6% kamata és 16 frt. 50 kr. költség, végül esatlakozást nyert Weisz Samu verseczi lakos javára 16 frt. 50 kr. tőke ennek 1897 évi augusztus 31-től járó 6% kamata és 6 frt. 60 kr. költség kielégítése végett az árverést a 123.98 szám alatt kihelyezett árverési hirdetményben közölt árverési feltételekkel megegyezően újlag elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kis Zsám község 16 sz. tjkvben irt A I. (22-23) hr. és 14 öszi. számú udvar és kert, továbbá az 587 hr. számú ingatlan 570 frt. a kis-zsámi 237 számú tjkvben irt A I. 827 és 942 hr. számú ingatlan és a hozzátartozó 800-61 legelő pedig 809 frtban megállapított kikiáltási árban 1899. évi január hó 2 napján délelőtti 9 órakor ezen kir. jbiróság árverési helyiségében Kis Zsámon a községi előljárásági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak a kisbirtokok országos földhitelezetékének kivételével, ki a nélkül árverelhet az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 57 frtöt és 80 kr. 30 krt. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az igazságügy-ministerium által ovadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósg telekkönyvi irodájában és a községi előljáráságnál megtekinthetők.

Kir. jbiróság tkvi osztálya.
Verseczen, 1898. évi szeptember hó 9-én.

Trucza,
kir. albiró.

7970. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár javára Turku Jován varadi lakos elleni végrehajtási ügyben 80 frt. 46 kr. tőke, ebből 71 frt. 28 kr. 1896 évi július hó 14-től járó 6% kamata és 17 frt. 05 kr. költség kielégítése végett a C. 20 alatt Turku szül. Velits Ilénka javára bekebelezett élet hasznélvezeti jog fenntartásával az árverést elrendelte.

A Fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Varadia község 36 sz. tjkvben irt A I. (13285-13289 a) (2002-2003 a) (8795-880) és 14058 19 a hr. számú ingatlan 162 frtban megállapított kikiáltási árban 1899. évi január hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor Varadian a községi előljárásági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

A menyiben a nevezett ingatlanokért a C 20 alatt Turku szül. Velits Ilénka javára bekebelezett életfogytiglani hasznélvezeti jog fenntartásával 300 frt. vételára nem ígértetnek, azok annak fenntartása nélkül újlag azonnal eladás alá boesattatnak.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 16 frt. 20 kr., készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósg telekkönyvi irodájában és a községi előljáráságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi október hó 10-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál

Trucza, kir. albiró.

7278. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár javára Naschitz János temes moraviczai és Zsvotin Izidor vattinai lakosok, elleni végrehajtási ügyben 453 frt. 38 $\frac{1}{2}$ kr. tőke, ennek és pedig 399 frt. 07 $\frac{1}{2}$ -ed krnak 1897 évi február hó 3-tól járó 5% kamata 2 frt. 25 kr. bolyeg és 21 frt. 8 $\frac{1}{2}$ kr. eddigi költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Vattina község 41 sz. tjkvben irt A I. 680 hr. sz. szántó és a hozzátartozó 2 hold legelő 460 frt; továbbá az A I. 638 hr. számú ingatlan 34 frtban megállapított kikiáltási árban 1899. évi január hó 9 ik napján délelőtti 9 órakor Vattinán a községi előljárásági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 46 frtöt és 3 frt. 40 krt. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósg telekkönyvi irodájában és a községi előljáráságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi szeptember hó 24-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál

Trucza, kir. albiró.

6278. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár javára Bugarin Iszák után Nedelkó György ügyvéd által képviselt örökösei továbbá Olgye kk. Paszku Jován helyett gyámja öz. Paszku Julianna kis-zsámi lakosok elleni végrehajtási ügyben 331 frt. 91 kr. tőke ennek 1898 évi január hó 1-től járó 6% kamata 7 frt. 95 kr. eddigi jelenleg 10 frt. 15 krtban meghatározott költség, továbbá esatlakozást nyert Barajewicz Julianna javára 15 frt. tőke ennek 1884. évi augusztus hó 1-től járó 6% kamata 11 frt. 76 kr. eddigi költség, továbbá esatlakozást nyert Schosberger József kis-zsámi lakos javára 39 frt. tőke s jar. kielégítése végett a kis-zsámi 325 számú tjkvben C. 8 és 9 alatt Paszku Julianna és Paszku Jon javára bekebelezett 100 frt becsértékű lakhatási jognak a hivatolt tjkvben irt ingatlanra vonatkozóan leendő épségben tartásával az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a kis-zsámi község 49 sz. tjkvben irt s Paszku Avram nevén álló A I. (94-95) hr. és 48 öi. szám alatti beltelkes ház továbbá az 575 és 813 b. hr. számú ingatlan 619 frt. továbbá a kis-zsámi 324 sz. tjkvben irt s Olgya Györgye nevén álló A I. 813 a. 913 b. 913 a hr. számú ingatlan és a hozzátartozó 800-61 legelő 714 frt továbbá a kis-zsámi 325 számú tjkvben irt kk. Paszku Iván nevén álló A I. (96-97) hr. és 49 öi. számú beltelkes ház 129 frtban megállapított kikiáltási árban 1899. évi január hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor Kis-Zsámon a község előljárásági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitézett ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fog. A kis-zsámi 325 számú tjkvben ingatlanok s menyiben az ert 677 frt. 76 krtal kevesebb vételart ígértetnek a C. 8. és 9. alatt bekebelezett szorzalmi fenntartása nélkül azonnal eladatni fog. (1881. év LX. t.-cz. 163 §.)

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 61 frt. 90 krt., 71 frt. 40 krt., 12 frt. 90 krt. készpénzben vagy az 1881 LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tör.-cikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósg telekkönyvi irodájában s a fentnevezett községi előljáráságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi szeptember hó 25-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál.

Trucza, kir. albiró.

**MINDEN SORSJEGYUTANFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.**

ÚJSÁGIROK SORSJÁTEKA

**FÖNYEREMÉNY
100.000
KORONA**

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA STB. STB.

**AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNATRA 20% LEVONÁSSAL
AVÁLLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA.**

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

**Huzás már 1899. január hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl:
Luceferul takaréék és hitelintézet.
Polgári takarékpénztár részv.-társ.**

